

stil moesten liggen om de de staafjes op zijn plek te houden, ontstonden er juist ook luchtige momenten; ze hadden plezier, hoe ongemakkelijk de situatie ook was. Juist die gedeelde ervaring maakte de behandelingen minder zwaar.

Marleen ervaart de brachytherapie niet als pijnlijk. Wel vindt ze het lastig dat ze langere tijd stil moet blijven liggen. 'Het verwijderen van de staafjes was wel wat pijnlijk', vertelt ze. Na drie sessies brachytherapie ziet alles er goed uit en hoeft bestraling nummer vier niet plaats te vinden. Marleen bladert in haar dagboek en citeert: '14 oktober krijg ik het goede nieuws; de tumor was sterk geslonken en ze zijn dik tevreden.' De verwachting is dat de tumor ook definitief wegblijft. Ze is niet bang dat de kanker terugkomt. 'Als het terugkomt, dan *handle* ik het dan wel. Het leven loopt toch zoals het loopt.'

Dankbaar

Dat ze er nu goed voorstaat, heeft ze voor haar gevoel ook te danken aan de fantastische zorg die ze kreeg. Zowel in haar streekziekenhuis als in Amsterdam heeft Marleen een casemanager gehad. Ze is vol lof over deze functie, een spin in het web van informatie. Ze hebben haar niet alleen voorzien van alle informatie over de behandelingen, maar ze kreeg ook informatie om te zorgen dat ze in gewicht aankwam, zodat haar lichaam het behandeltraject beter aankon.

Ze is het verplegend personeel dan ook intens dankbaar. 'Zij dachten op een moment in hun leven "ik ga mensen helpen", daar ben ik heel blij mee. Anders had ik hier nu niet gezeten.' Ze besluit als bedankje om het verplegend personeel een kleuranalyse te geven, iets wat ze vanuit haar werk in een grote kledingzaak graag doet.

Cadeautje

Na de behandelingen raakt Marleen direct in de overgang. Ze heeft er totaal geen last van. Geen opvliegers, niets. Door de bestralingen is haar vagina wel korter en smaller geworden, waardoor Marleen drie keer per week pelottes gebruikt om de ruimte te behouden en geleidelijk te verruimen. Dit doet ze onder de douche, wat het gebruik voor haar praktischer en prettiger maakt.

Niet alleen de pelottes helpen haar weer om haar vrouwelijkheid te omarmen, ook de onvoorwaardelijke steun van haar vriend is onmisbaar. Ten tijde van de diagnose is ze nog maar negen maanden samen met hem. Ze biedt hem een uitweg, maar hij zegt: 'We gaan dit samen aan.' Marleen noemt hem liefdevol haar cadeautje. 'Als je dit alleen moet doen, dan wordt het wel een heel ander verhaal.'

Ook seksueel gezien is er veel veranderd. 'Het is anders, maar niet minder mooi, ik kan nog steeds van seks

genieten, al is alles nu natuurlijk wel gevoeliger.' Vooral de eerste keer vond haar vriend spannend; hij was bang om haar pijn te doen. Marleen: 'Ik zei doe het maar gewoon, ik wil het heel graag weer samen met jou.'

Een nieuwe balans

Naast deze lichamelijke en intieme veranderingen moet ook haar dagelijks leven opnieuw in balans worden gebracht. Inmiddels bouwt Marleen haar werk weer op, ze is nog steeds wat vermoeid en heeft minder energie. Op haar werk remmen ze Marleen af wanneer ze té enthousiast bezig is: 'Ik moet echt nog leren mijn energie beter te verdelen.'

Marleen geeft aan dat dat misschien nog wel lastiger is dan ziek zijn, met name omdat het behandeltraject een afgebakend geheel is. 'Je moet vijf weken met behandelingen door waarin je precies weet welke dag, welk uur je wat moet doen en dan is dat afgerond en moet je zelf verder.' Toch heeft de ziekte Marleen ook veel gebracht. 'Ik heb veel liefde ervaren, ook veel zelfliefde. Ik ben trots op mezelf hoe ik hiermee omga.'

Een tip voor andere vrouwen

Aan andere vrouwen wil Marleen meegeven dat ze vooral naar het bevolkingsonderzoek naar baarmoederhalskanker moeten gaan. 'Laat je dochters én zonen de HPV-vaccinatie halen. Je bent dan beschermd. Als ik de vaccinatie had gehad, had ik deze ziekte waarschijnlijk niet gehad.'

Natuurlijk is ze niet iedere dag de optimistische vrouw op het terras geweest. Er waren ook donkere dagen met angst, verdriet en onzekerheid over de toekomst. 'Maar ik ben van mening dat in alles iets moois en liefdevols verborgen zit. Blijf positief, het heeft mij gesterkt. Ook dan kunnen er onverwachte lichtpuntjes op je pad komen. Ik ben dankbaar voor alles wat nog wel is en voor alle liefde om mij heen. Wat je geeft krijg je terug.'

Kanker is me overkomen

'Soms overkomen je dingen die je niet kunt controleren en het is aan jou hoe je ermee omgaat. Uiteindelijk heeft de kanker me vooral laten zien hoe sterk ik ben en hoeveel liefde ik mocht ontvangen van alle mensen om mij heen.'

'*Amor fati*' betekent omarm je lot. Kanker is me overkomen, maar ik weiger om me te laten leiden door angst en verdriet.'